

ΠΟΛΙΤΙΚΟΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 8.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ.

Σ' τή φάτνη τών χτηνών Χριστός γεννάται
χωρίς τής επιστήμης συνδρομή,
ή θεία φύσις κάνει για μαμή
κι' ο δράκος σάν άρνι, θεός κοιμάται.

Αύριον άντρας σά ληστής κρεμάται, —
γέα τοῦ κόσμου θέλει οίκοδομή, —
σταυρό του δίνει ο Νόμος πληρωμή —
πλήν άγιο φως στον τάφο του γεννάται.

Διάκοι του Βάαλ, δέν είναι δικός σας,
αυτός τής φάτνης ο φτωχός Χριστός,
ποῦ έκήρυξε για Νόμο του τή χάρι,

Εσάς τιμή σας μόνη: τὸ στιχάρι.
Πομπές, θεοπομπές: τὸ ιδανικό σας,
κι' εἶν ο Θεός σας σάν και σάς, μιάρός.

Άναρχικός.

Τοῦ χοροῦ τὰ κομέντα,
μέ πολλά κοπλιμέντα,

Ἐπιτυχία έκτακτος, ἐπιτυχία πλήρης,
τόπα πῶς ο κουμπάρος μου δέν εἶναι μιτζιβίρης,
τόπα πῶς εἶναι κουβαρδὰς κι' ἔχει σ' τὸ γλέντι γνῶσι,
τόπα πῶς θάβγη πάταμα ἡ φέστα που θά δώση.

Τι ντοναλέτες, τι καρὲ, τι μουσικὲς, τι πράματα!
ἐμπήκανε τὸ σούρουπο κι' ἐβγήκανε χαράματα!
κι' ἐμουρμουρίζανε κρυφὰ ὁ ἕνας με τὸν ἄλλονε,
“για σκέψου τι σπετάκολα θά ἰδοῦμε σ' τὸ μεγάλονε!”

Μπάλος με τὴν ἀπόφατι, μπάλος με τὴν ἀλήθεια,
μπάλος με κάθε νωβιτὰ κι' ἐγγλεζικὴ συνθήειχ,
μπάλος που διώχνει μακριὰ τοῦ τόπου τὴν κατήφεια,
μπάλος πὼχώρητε τ' ἀρνιά ἀπ' ὅλα τὰ ἐρίφεια.

Μπάλος π' ἀζαίνει μερικῶν, τὴ μπόζα και τὴν ἄρια,
μπάλος που τὸ σουτούρο του ἔφθανε σ' τὴ βινάρια,
κι' ἐνώ τὸ σπῆτι ἔτριξε τὴν ὥρα με τὸ μπάλο,
ἐκτύπασε σ' τὸ μαγαζι τὸνα βουτσι με τ' ἄλλο.

Handwritten text and signatures, including 'M. Αβ. Χος' and decorative flourishes.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΦΟΡΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α.Ε.Σ.Υ.Λ.Φ.Λ.0022

Μπάλος που τής ακάλυπτες κυρίες αδυνάτησε,
και Φοίβου τής Όβρεακής, τὸ σὶκ ἀπεθανάτησε.
μπάλος που μὲς τὴ λάμψη του ἠδύνασο νὰ ἴδης,
τὶ πὰ νὰ πῆ νάσαι κἀνείς, ἀγκέντες, κι' εὐπατρίδης,

Μπάλος που μεγαλύνονται Σαντρέοι, Τούλ, και βέστοι,
μπάλος που θάρρος ἔδωσε σ' τὸ φράκο τοῦ Φορέστη,
κατὰ τὰς ὥρας και στιγμὰς που τόσο νταβατοῦρι
ἀκούεται γιὰ δαύτονε κι' ἐδῶ και σ' τὸ Ληξοῦρι.

Μπάλος μ' ἀφράτες ἡμφωνιὲς βασιλικά βαρμμένες,
μπάλος πὼδ' ὄξασαν θεὸ κοιλιὲς παραδαρμένες,
κι' ἐφάγαν τὸ περίδρομο, κι' ἐφά, ανε τὸ Λαύριο,
κι' ἐλέγανε " τέτοιος μεζὲς που νὰ μᾶς τύχη κι' αὔριο! ",

Ὁ δὲ σὶνὲρ Κέκος ὁ γιαντρός κατενθουσιασμένος,
κι' ἀπὸ χορὸ κι' ἀπὸ σουπεὲ καταφαριστημένος
ἔλεγε " μωρ' ἂν εἶχαμε Ἰγγλέζου προστασία,
κάθε βδομάδα θάβλεπες χορούς μὲ τέτοιες πάστες·
καταλαβαίνεις ἀδερφε σὲ τί ἀπελπισία
ἐφέρανε τὸν τόπο μας δεκάξη ρίζοσπάστες;
Κι' ὁ Πινατῶρος ἀπαντᾷ, κρατῶντας του τὸ ἔκο, "
ἀνάθεμα τὰ ψέματα που λὲς καῦμένε Κέκο!

Χορὸς που χῶρις χῶρατα ἐχώρησε τὴ χῶρα,
και ζέουμε τῆς πρόστιχες ἀπὸ τῆς φίνες τώρα!

Κι' εἶπ' ὁ γιαντρός ὁ Ντέτσιμας, " ἐντύπωσι μού ἄφηκε·
μὰ δηλαδὴ ἓνα; χορὸς που δὲν ἐματὰς ἀθήκε!
μὰ δηλαδὴ και τὰ φαγιὰ και τὰ προτὰ τους φίνα
μεγὰρι νάταν' ἀδερφε δ.ὸ τρεῖς; φορὲς τὸ μῆνα. "

Χορὸς που κάθε λυγερῆς ἐφάρηνε τὲς σκέψεις,
χορὸς που θὰν τὸ γράψουμε και δὲν θὰ τὸ πιστέψης,
πῶς τόσο τὴν Θεόφραστου τὸ νοῦ εἶχε βουρλίσει,
που δὲν ἐμπόρε δηλαδὴ παρὰ νὰ τὸυμπουλήτη.
Κι' ὅμως πολλοὶ τοῦ κόμματος πῶδ' ἐθήσαν ἐκεῖ
ἀπέδωσαν τὸ γεγονὸς εἰς τὴν πολιτικὴν,
τόσο, πῶκαταρέχνε κι' ἐπίστεψε κι' ὁ Τζιμης,
πῶς ἔτσι σήμερ' αὔριο θὰ πέση κι' ὁ Ζαίμης.

Χορὸς που τέρψιν ἄφατον ἐνέπνευσεν εἰς ὄλας,
χορὸς που ζέρεις τί θὰ πῆ νὰ διευθῆνη Σκόλας·
και βεραμέντε τῶπανε, γρηὲς και κοπελίτσες,
" τί ἄνθρωπος εὐχάριστος αὐτὸς ὁ σὸρ Φιλίτσες! "

Χορὸς που δὲν εἶν' εὐκολο νὰ γένη σ' ἄλλα μέρη,
κι' εἶχ' ὁ Ῥιχάρδος ὁ γιαντρός καινούργιο κλάκ σ' τὸ χέρι,
και τόσο ἐστεκότουνε, που λένε, σ' τὰ δικὰ του,
πῶβαλλε τὸ Σπυράγγελο και τὸ Βελλίνη κάτου.

Χορὸς πῶπῶντε πολλῶν γιὰ δαύτονε τὸ δόντι,
χορὸς δοσμένος μ' ἐννοια, νὰ πᾶν ὄλο γερόντοι
και μόνον κατ' ἐπιμονὴν ἀβρόφρονος κυρίας,
ἐκλήθησαν τὰ τζοβεντοῦ ὡς εἶδος ἐφεδρείας.

Χορὸς πῶγίνανε πολλὰ σουσοῦρα και κουβέντες,
ἂν πρέπει νὰ καλέσῃνε κι' ἐμᾶς τὸ ἀπαλλαγέντες
ἀλλ' καθὸ ἀγύμναστοι γιὰ μπρῖο τέτοιων μπάλλωνε,
θὰ κάμουμε γυμνάσια γιὰ νάμαστε σ' τὸν ἄλλονε.

Ὅλες ἢ παλῆς περοῦκες
Λειβαθοῦς και Κράνης δοῦκῆς,
που ἢ μαῦρες τους βελάδες
χιλίους εὔρισκαν μπελάδες
ἄλλους χρόνους και καιροῦς,
ἦλθαν πρῶτοι σ' τοὺς χορούς.

Μὰ κι' ἂν εἶχαν οἱ γερόντοι τὰ πο' ἄρια τους γερὰ,
τοῦ Σπυράγγελου ἢ φτέρνες λὲς πῶς εἶχανε φτερὰ!

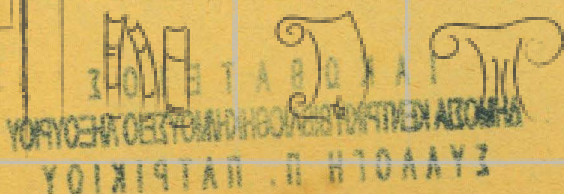
Κι' οἱ φτωχοὶ δικαστικοί,
ἐτριγύριζαν ἐκεῖ
μὲς τὴ λάμψη, μὲς τὸ λούσο,
κι' ὅπως ἔτυχε ν' ἀκούσω

κι' ὡς ἐκ τῆς πολλῆς μου πείρας, περὶ κόρτες, νὰ εἰκάσω,
τοῦ κῦρ Θεόδωρου κτυπῶντος, ὅλ' οἱ ἄλλοι πᾶνε πάσο.

Κι' ὄλες ἔκαμαν φγοῦρα, κι' ὄλες, ἔκαμαν ἐφῆ,
νύμφαι τῆς μυθολογίας ἦταν δύο ἀδελφὰ,
και προπάντων τόση χάρις τὴ στολιζέει τὴ μικρὰ,
που ἔμπροστά της, ρόδα κι' ἄιθη, ὄλα φαίνονται νεκρά!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Γώ, πώ, πώ, διχμαντικό,
 τὸ φαμῶζο θηλυκό !
 πῶς τὸ μάτι μου θολώνει !
 θάτε πῶς τὰ καμαρώνει !
 σὰ νὰ θέλῃ νὰ μᾶ: δείξῃ μ' ἐξυπνάδα της μαγάλη,
 πῶς ἐκείνα πώχῃ 'κείνη, δύσκολα τὰ βρῖσκεις σ' ἄλλη !

Ἄπ' ὄζω κρύο, βροχὴ καὶ χιόνι,
 ποῦ φύλλο πράσινο δὲν θ' ἀπομείνῃ,
 ζέστα εὐχάριστη μὲς τὸ σαλόνι
 ποῦ κουφοκαίεται κάθε καμίνι.

Καὶ τοῦ κουμπάρου μου
 πῶχῃ τοὺς τρόπους,
 νὰ πέρνῃ σπῆτι του τόπους ἀθρώπους,
 ὄλοι μὲ γλύκα νὰν τοῦ μιλάνε,
 ὡς κι' οἱ φτεροῦλες του κρυφογελάνε.

“Ὅλες ἔκαμαν φιγοῦρα σ' τοῦ κουμπάρου τὸ χορὸ,
 κι' ὅποιος δὲν μοῦ τὸ πιστεύει, τὸν κακό του τὸν καιρό. ,”

Κόρη, ποῦ κινεῖς ἐδάθε δὲν τὰ χαίρει τὰ πιστά σου,
 γύρου γύρου τ' ἀλωνάκι τρεῖς ἐπαίζανε ἔμπροστά σου,
 καὶ σῶκάκιαν ὑποκλίσεις, κομπλιμέντα φοβερά,
 ὄλο καὶ γιὰ σὸν παρᾶ,
 γιατί φαίνεται σ' τὰ μάτια καθενὸς ψωροκυρίου,
 σὰ μὴ μίνα τοῦ Λαυρίου !
 Κι' ἂν μὲς τ' ἀγαθὰ τοῦ μπάλου ἄκουσες κι' ἓνα τερτίπι,
 “ πῶς προσώπου τελειῆτης εἶναι κρέμα νὰ σοῦ λείπη,
 σὺ ποῦ τῶχῃς τὸ κεφάλι λογικό καὶ δὲ φαλάρει,
 πὲς τους ἂν τὸ ξανακούσης ,” τὸν κακό ψυχρό σας φλάρνι,
 κι' ἂν δὲν ἔκαμα τὴν πρώτη σ' τῆν Ἰγγλέζικη χαρά,
 κάνω δεκαπέντε πρῶτες, σ' τὸ μυαλό καὶ σ' τὸν παρᾶ. ,”

Ποιὸς ποτὲ νὰ περιμένῃ
 γιὰ τὰ σένα χαϊδεμένη,
 ποῦσ' ἐνήμερη σ' τῆς μόδες καὶ σ' τὰ νουβωτὲ ξιφτέρι,
 κι' ὅλη μέρα κι' ὅλη νύχτα, τὸ πρεντάν, τῶχῃς σ' τὸ χέρι,
 πῶς θὰ πᾶ; σὲ τέτοια φέστα ποῦταν ὄλο μαζωμένο
 τ' εἶ λάϊρ τοῦ νησιῦ μας κι' ὄλ ἡ κρέμα κι' ἡ κρηθήρα,
 μ' ἓνα μίζερο πολκάκι, σὰ νὰ σ' τῶχε γαζωμένο,
 ἕνας μάστορας ποῦ κάνει τὴ μεδίστα σ' τὴ Λακίθρα !
 Κι' ἐννοεῖς πῶς, χωρὶς ἄλλα παρεπόμενα νὰ ποῦμε,
 σ' ἀγαπάω καὶ λυποῦμαι !

Ὅσους κι' ἂν ἔτυχε νὰ -ιδῶ καὶ μ' ὄσους κι' ἂν ὀμίλησα,
 ἐσένα σ' εἶπαν τοῦ χοροῦ καμᾶρι καὶ βασίλισσα.
 Κι' ὅπως τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ ὁ ἥλιος τ' ἀποπέρνει,
 καὶ δὲν τ' ἀφίνει ὁ ζήλιαρος λάμψι καμμιὰ νὰ στέρνῃ,
 ἔτσι καὶ σὺ σὰν ἔλαμψε, μὲς τοῦ χοροῦ τῆς σάλες,
 μὲ τοῦ ματιῶνε σου τὸ φῶς ἀμαύρωσες τῆς ἄλλες,
 ἀγγελοκάμιωτο κορμί, οὐρανογεννημένο,
 ποῦ δίνεις μὲ τὸ μάτι σου ζωὴ σὲ πεθαμμένο.

Καὶ τέλος πάντων ὁ χορὸς τοῦ Τζῶν εἶχε πιτύχει
 εὐχομαι γιὰ τὸν ἄλλονε τὴν ἴδια νᾶχῃ τύχη.
 νᾶχῃ τὴν ἴδια κίνησι, τὴν ἴδιζ ζωηρότη,
 καὶ — ὅπερ σποδαιότερον — τὸ ἴδιο φαγοπότι.

XXXX

ΤΟ ΟΥΒΡΟΑΡ.

Τὰ θηλυκὰ τοῦ τόπου μας τὰ μοσκαναθρεμμένα,
 ποῦνε σὰν τ' ἄστρα ὠμορφα, δροσᾶτα σὰ μοσκίες,
 μὲς τῆ βδομάδα μὴ φορὰ κινουσαν μαζωμένα
 κι' ἐπήγεσαν νὰ βᾶψουνε βεστοῦλες καὶ φασκιές.

Χρυσὴ νᾶν ἡ ψυχοῦλα της σὰν τὰ ναπολεόνια,
 κι' ἐν ὄσφ ζῆ νὰ μὴ γαυθῇ τῆς πίκρας τὸ ποτῆρι,
 νὰ μοῦ τὰ κόβῃ ὁ Θεὸς καὶ νὰ τζῆ δίνει χρόνια,
 ἐκείνης ποῦταν' ἡ ἀρχὴ νὰ γένη τ' ἀργαστήρι.

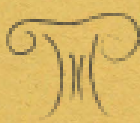
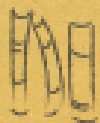
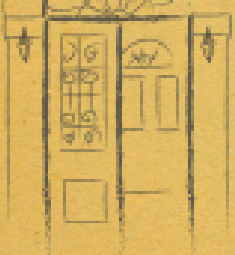
Ποιὰ μάνα φτωγὴ κι' ἐρημη ποῦ κλαίει μυστικά,
 ἀκούοντας τέτοιο καλὸ, τέτοιο σκοπὸ λαμπρόνε,
 δὲν θὰ χαρῆ καὶ δὲν θὰ πῆ γι' αὐτὰ τὰ θηλυκὰ,
 νὰ σφίγγουνε τὸ γρήγορο τὰ χέρια τοῦ γαμπρῶνε ;

Ὅλες ἐτρέξαν ἐνθερμες, ὄλες ἡ μορφονιές,
 σὰν τόσες χρυσοφτέρωτες τ' Ἀπρίλη πεταλοῦδες,
 μὲ τ' ἀπαλὰ χερᾶκια τους νὰ βᾶψουν βελονιές,
 σὲ φτωχικὰ ποκάμισα σὲ παιδιαρίσιες κούδες.

Μικρὴ δουλειὰ σὰς φαίνεται, τριάντ' ἀρχοντοπούλες,
 ποῦ δὲν ἐτοίμησε ποτὲ τὸ χέρι του βελόνι,
 νὰ κάθωνται νὰ βᾶφτουνε σὰν τζῆ Βαρελοπούλες
 τοῦ κάθε βρωμομήλορδα, γκελέ καὶ πανταλόνι ;

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Καί πῶς νά μὴν τὰ σέβομαι τ' Ἀργοστολιῶν τὰ μέλη,
 ποῦ σήμερ' αὐριο κι' ἐγὼ πέρνω καμμὴν ἀρκοῦδα
 καὶ πρῶτο ποῦ μοῦ γεννήθῃ τὸ πρῶτο κουτιουπέλι,
 θά πᾶ 'νά πάρω χάρισμα, ποκάμιτο καὶ κοδι;

Εὐτυχισμένες κι' ἅγιες ἡ μέρες σας παιδιὰ μου!
 ὅλα τοῦ κόσμου τ' ἀγαθὰ σὰς εὔχετ' ἡ καρδιά μου!
 κι' ὅσα βελόνια ἐσπάσετε ἀπάνου σ' τὰ πιστάκια,
 τόσα νά πλέξ' ἡ μοῖρα σας χαρούμενα στεφάνια.

Κυρὰ Κοντομιχάλενα μὲ τ' ὠμορφό σου σῶμα,
 πῶκαμ' ὁ παντοδύναμος κι' ἤθεε σ' αὐτὸ τὸ χῶμα
 κι' ἐξέπνησες τὸ ἀρχόντισσε ποῦτανε σὰν παντίκια
 κλεισμένες μὲς τὰ σπίτια τους κι' ἐτρώγανε βράδικια.

Ἐσύ γιὰ νᾶται κι' ἐξέπνη καὶ σ' ὅλα προκομένη,
 γυναῖκα μὲ καρδιά ζεστή, ζαχαροκαμωμένη,
 ὅσο μπορεῖς παρακινεῖς κι' ὅσο μπορεῖς φροντίζεις,
 τοῦ τόπου τὴ φτωχολογιά νὰν τὴν ἀνακουφίσεις.

Ἐσύ κατόρθωσες ἐδῶ νὰ κάμης τῆς κυρίες,
 νὰ ἐνεργοῦνε γιὰ φτωχοὺς, μπαζάρια, λουταρίες,
 κι' ἂν δὲν τῆς ἐσπρωχθεῖς ἐσύ, τὸ λέω ξαποτσιόποτα,
 πῶς ἢ κυρὲς τοῦ τόπου μας δὲν ἦτανε γιὰ τίποτα.

Τὸ τσάι ποῦ τὸ εἶσαζες εἰς τῆς κονθερατσιόνες,
 τῶχανε πρῶτα γιαιτρικὸ γὰ τῆς κοστιπατσιόνες,
 καὶ ὅσες ἄλλες νοδιτὲς κι' ἂν ἦλθαν στ' Ἀργοστόλι
 ἐσύ τῆς ἐπρωτόφερνες καθῶς τὸ ξέρουν ὅλοι.

B.

Κι' ἔτσι λοιπὸν τ' ἀπόγευμά τῆς περασμένης Τρίτης
 ἐμοίρασαν τ' ἀσπρόρουχα, μὲ φιάρα μὲ γλυκά,
 καὶ κάθε μάνα δύστυχη πῶντρε τὸ παιδί της,
 ἐδὴν' ἀμέτρητες εὐχές σ' τὰ πλούσια θηλικά.

Κι' ἔτρεχαν τὰ φτωχόπαιδα κάτου σ' τὴν Ἀγγλική,
 νὰ πάρουνε ποκάμισο νὰ πάρουνε βρακί,
 κι' εἶπα κι' ἐγὼ ποῦ τὰ ἔβλεπα νὰ χαίρουν τὰ καυμένα,
 γιὰτὶ νὰ μὴν εἶμαι μπεμπὲς νὰ μῶδιναν κι' ἐμένα!

Νὰ μῶδιναν καμμὴν φατκιά νὰ ζῶτω τὸ στομάχι μου,
 κἀνενα παλχογιακαλι νὰ σκέπαζα τὴ βράχι μου,
 ῥαμένο μὲ πλακορραφή καὶ μὲ γαζὶ φινίσιλο
 ἀπὸ τὰ χέρια τῆς κυρῆς ποῦ μ' ἔλυωσε σ' τὸ βροῖτιμο.

Ὅλος ὁ τόπος ἐπαινεῖ τὰ χέρια τὰ χρυσά,
 πῶράψαιε κι' ἐντύτανε τὴ φτώχεια τὴ καυμένη,
 κι' εὐχαριστήρια θερμὰ ἐκφράζει περισσά,
 σ' ἐκείνην ποῦταν ἀφαρμὴ τὸ ψυχικὸ νὰ γένη.

XXXX

Η ΚΑ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ.

Ἀφίκετο ἡ διαπρεπὴς καλλιτέχνις τῆς ἑλληνι-
 κῆς σκηνῆς κ. Εὐαγγελία Παρασκευοπούλου, ἣτις
 εὐγενῶς ὑπέκρουσα εἰς τὰς ἐντόνους παρακλήσεις
 τῆς ἰδιαιτέρας αὐτῆς πατρίδος Κεφάλληνίας, θέλει
 δώσῃ σείραν παραστάσεων ἐν τῷ θεάτρῳ ὁ Κέφα-
 λος.

Ἡ καλλιτεχνικὴ αἴγλη ἣτις περιβάλλει τὴν
 πρῶτην ἑλληνίδα ἠθοποιὸν, εἶναι πανθομολογου-
 μένη.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ἡ φιλόμουσος κοινωνία
 ἐρρωμένως θὰ ὑποστηρίξῃ τὸ ἑλληνικὸν θέατρον
 τὸ πρῶτον ἤδη ἐμφανιζόμενον ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ
 θεάτρου μας, ἐν τοιαύτῃ τελειότητι.

Τὰ ἀπαρτίζοντα τὸν θιάσον πρόσωπα εἶναι τὰ
 ἐξῆς Ὁ κ. Γ. Βερρῆς ὡς πρωταγωνιστῆς, Ἐπι-
 τροπάκης, Γαϊτανόπουλος, Κουκουδάκης, Καντιώ-
 τῆς, Σαραμαντῆς, Ἰωαννίδης, Γλαρούδης, Γαθα-
 θιώτης καὶ αἱ κ.κ. Χ. Χαϊλάζη, Α. Βαρβαρήγου,
 Α. Νίκα καὶ Μ. Γαϊτανοπούλου.

ΔΩΡΑ ΔΙΑ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ.

Εἰς τὸ ἐμπορικὸν τοῦ κ. Τσιρόλια θὰ εὑρετε
 πλουσίαν συλλογὴν κομψῶν καὶ σχετικῶς φθηνῶν
 δώρων.

Φανέλες καὶ κάλτσες δι' ἄνδρας καὶ κυρίας ἐκ-
 τάκτου ποιότητος, ὡς καὶ ὑποκάμισα ὄλων τῶν
 ἀριθμῶν.

— Ἐπίσης εἰς ἐμπορικὸν τοῦ Θ. Αὐλίχου, ὀμ-
 βρέλες καὶ γάντια ὄλων τῶν χρωμάτων καὶ πολὺ
 νουβωτέ. Πετσέτες λινὲς ἐκλεκτῆς ποιότητος χρω-
 ματιστὲς καὶ μὴ.

— Ὁ Σκούρης ἔχει κατὰ νοῦν νὰ ἐκπλήξῃ τὰς
 κυρίας μὲ τὰ καπριτσιόζα γλυκίσματα τὰ ὅποια οὔ-
 τε μὲ τὰ εὐρωπαϊκὰ δὲν συγκρίνονται.

— Καὶ εἰς τὸ ζαχαροπλαστεῖον τοῦ Δραγῶνα
 ἐπίσης θὰ εὑρετε διαφόρων εἰδῶν γλυκίσμα ἐξαιρέ-
 του κατασκευῆς.

ΤΗΘΙΣ ΛΕΟΝΤΟΣ Ν. Η. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

